

● مقدمه

قرآن کریم نخستین سرچشمه زلال سیره پیامبران و معصومین «علیهم السلام» است و بخش گسترده‌ای از آیات الهی به تبیین اندیشه‌ها و اخلاق و رفتار ایشان پرداخته است و در سراسر این کلام وحیانی نام پیامبر اعظم «صلی الله علیه و آله» نامی درخشنان و آشنای همه‌ی مسلمانان و مؤمنان می‌باشد.

پیامبر اعظم «صلی الله علیه و آله» نامی شد که زیان و قلب مردمان لبریز از عطر مشام انگیز او گشت و هم اکنون خیل عظیم مشتاقان نبوت به او گرویده‌اند تا آن جاکه نام و عشق مقدسش ساکن سلول‌های حیاتشان شده و در هر نوبت نماز، چندین مرتبه به نیکی یاد او می‌کنند و نهان‌های درونی خویش را نشاط می‌بخشند.

اکنون این سؤال مطرح است که ما چقدر با نام‌های مطهر و مقدس او آشنا هستیم و آیا می‌دانیم که تأویل محمد «صلی الله علیه و آله» که مشهورترین نام پیامبر اعظم «صلی الله علیه و آله» است، آن است که خدا و فرشتگان و جمیع پیغمبران و رسولان و همه امت‌های ایشان او را ستایش می‌کنند و بروز می‌فرستند و بر عرش نیز نوشته شده: «محمد رسول الله». پس بر ماست که نام‌های سراسر خیر و برکت حضرتش را بشناسیم تا با بهره مندی از رحمت واسعه اش، همیشه بر وجود نازنیش درود

مهدی سلطانی رنانی

دانشجوی دکترای علوم قرآنی

فرستیم و با دوام این عمل نیکو، کفه حسنات اعمال‌مان را أثقل و أجمل نماییم که: «ما فی المیزان شیء أثقل من الصلاه علی محمد وآل محمد»: در ترازوی اعمال و کفه حسنات چیزی سنگین تر از صلوات بر محمد و آل محمد «صلی الله علیه وآلہ» نیست. سعی نگارنده در این مقاله آن است که نام‌های پیامبر اعظم «صلی... علیه وآلہ» در قرآن را ذکر و به روایات مؤثر آن‌ها اشاره نماید.

● نام‌های پیامبر اعظم «صلی الله علیه وآلہ» در قرآن

ابن بابویه به سند معتبر از جابر انصاری روایت کرده است که حضرت رسول «صلی الله علیه وآلہ» فرمود: من شبیه‌ترین مردم به حضرت آدم علیه السلام و حضرت ابراهیم «علیه السلام» شبیه‌ترین مردم بود به من در خلقت و خلق؛ و حق تعالیٰ مرا از بالای عرش عظمت و جلالت خود به ده نام نامیده و صفت مرا بیان کرده و به زبان هر پیغمبری بشارت مرا به قوم ایشان داده است و کلام خود را تعلیم من نمود و مرا به آسمان بالا برد، و نام مرا از نام بزرگوار خود اشتتفاق نمود. یک نام او «محمود» است و مرا «محمد» نام کرده و در میان بهترین قرن‌ها و نیکوترین امت‌ها ظاهر گردانید.... در قرآن مرا بدین نام نامید؛ زیرا در قیامت همه امت‌ها مرا ستایش خواهند کرد به سبب آن که به غیر از من کسی در قیامت شفاعت نخواهد کرد مگر به اذن من.

در حدیث موثقی روایت شده که امام محمد باقر علیه السلام فرموده: حضرت پیغمبر «صلی الله علیه وآلہ» را ده نام بود، پنج نام در قرآن هست و پنج نام در قرآن نیست، اما آن‌ها که در قرآن هست: محمد و احمد و عبد... و یس و نون

علی بن ابراهیم روایت کرده است که حق تعالیٰ حضرت محمد «صلی الله علیه وآلہ» را «مُزَمِّل» نامیده است؛ زیرا که وقتی وحی بر آن جناب نازل شد، خود را به جامه ای پیچیده بود؛ و خطاب «مدثر» به اعتبار رجعت آن حضرت است پیش از قیامت، یعنی: ای کسی که خود را به کفن پیچیده ای! زنده‌شو و برخیز و بار دیگر مردم را از عذاب پروردگار خود بترسان.

در روایات معتبره بسیار وارد شده است که حضرت رسول «صلی الله علیه وآلہ» فرمود: حق تعالیٰ من و امیر المؤمنین را از یک نور خلق کرد و از برای ما دو نام از

نام‌های خود اشتقاچ کرد، پس خداوند صاحب عرش «محمد» است و من «محمد» و حق تعالیٰ «علیٰ اعلا» است و امیر المؤمنین «علیٰ» است.

صفار روایت کرده است به سند معتبر از حضرت امام صادق علیه السلام که: حضرت رسول «صلی الله علیه و آله» را ده نام است در قرآن: محمد و احمد و عبدا... و طه و یاسین و نون و مرتمل و مدتر و رسول و ذکر؛ چنانچه خداوند فرموده: «وَ مَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ» و «مَبْشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمَهُ أَحَمَّدٌ» و «لَمَّا قَامَ عَبْدًا... يَدْعُوهُ كَانُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لُبْدًا» و «طَهٌ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقِيٌّ» و «يَسٌ» و «الْقُرْآنُ الْحَكِيمُ» و «نَ وَ الْقَلْمَ وَ مَا يُسْطِرُونَ» و «يَا أَيُّهَا الْمَرْءَمِلُ» و «يَا أَيُّهَا الْمَدَّقُرُ» در ادامه این حدیث حضرت صادق علیه السلام فرموده ذکر نیز از نام‌های آن حضرت است و مائیم «اهل ذکر» که حق تعالیٰ در قرآن امر کرده است که: «هر چه ندانید از اهل ذکر سوال کنید..»

بعضی از علماء از قرآن مجيد چهارصد نام برای پیامبر اعظم «صلی الله علیه و آله» بیرون آورده‌اند که مورد اتفاق اکثر آن هاست و به غیر از آن چه ذکر گردید، بقیه این هاست: «شاهد و شهید و مبشر و بشیر و نذیر و داعی و سراج منیر و رحمة للعالمين و رسول... و خاتم النبیین و نبی و امی و نور و نعمت و رئوف و رحیم و مندر و منکر و شمس و نجم و حم و سماوتین..»

در احادیث معتبره بسیار از امام محمد باقر و امام جعفر صادق «علیهم السلام» منقول است: حضرت رسول اکرم «صلی الله علیه و آله» چون نماز می‌کرد، بر انگشتان پاهای خود می‌ایستاد تا آن که پاهای مبارکش ورم می‌کرد؛ پس حق تعالیٰ فرستاده: «طه» و «ما آنزلنا علیک القرآن لتشقی» ای محمد! ما قرآن را بر تو نفرستادیم که خود را به تعجب افکنی» و «طه» به لغت طی به معنی «محمد» است.

در اخبار بسیار از طریق عامه و خاصه منقول است که: «یس» نام محمد «صلی الله علیه و آله» است و «آل یس» اهل بیت آن حضرتند که حق تعالیٰ در قرآن بر ایشان سلام فرستاده است و فرموده است که: «سلام علی آل یس» و بر غیر پیغمبران در قرآن سلام نفرستاده است مگر بر ایشان، و در قرائت اهل بیت «علیهم السلام» چنین است.

در روایت دیگر وارد شده است که: «یس» را نام مکنید که نام آن حضرت است و رخصت نداده اند که دیگری را نام کنند.

در حدیث معتبر از حضرت امام موسی کاظم «علیه السلام» منقول است در تفسیر آیه‌ی شریفه **«حَمْ وَالْكِتَابُ مِبْيَنٌ»**

فرمود: «**حَمْ**» نام محمد «صلی الله علیه و آله» است در کتابی که خدا بر هود «علیه السلام» فرستاده بود، و «**كِتَابُ مِبْيَنٌ**» امیر المؤمنین «علیه السلام» است.

در روایت معتبره وارد شده است در تفسیر قول حق تعالی **«وَالنَّجْمُ إِذَا هُوَ»** که حق تعالی قسم یاد فرمود به پیغمبر در هنگامی که به معراج رفت یا از دنیا رفت و مراد از «نجم» آن حضرت است که نجم فلك هدایت است.

در احادیث معتبر روارد شده است در تفسیر قول حق تعالی **«وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ** هم یهتدون» که «علامات»، ائمه‌اند که نشانه‌های راه هدایتند؛ و «نجم»، حضرت پیامبر اعظم «صلی الله علیه و آله» است که ایشان به او هدایت یافته‌اند.

و اخبار بسیار وارد است در تفسیر **«وَالشَّمْسُ وَضُحْيَهَا»**
که مراد از «شمس»، خورشید فلك رسالت است و مقصود ازان خورشید پیامبر اعظم «صلی الله علیه و آله» است.

در تفسیر **«وَالْتَّيْنُ»** وارد شده است که مراد از تین، سید المرسلین «صلی الله علیه و آله» است که بهترین میوه‌های شجره‌ی نبوت است.

نتیجه

آشنایی امت اسلامی با نام‌های مبارک پیامبر اعظم «صلی الله علیه و آله» و سیره‌ی پاک آن جناب در تمام امور عبادی، اخلاقی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی و نظامی از نیازهای آشکار و حیاتی می‌باشد؛ زیرا با توجه به سیره‌ی پاک نبوی، و یاد کرد همیشگی اوست که ما می‌توانیم دنیای تاریک خود را در فروغ این چراغ آسمانی روشن نماییم و فرهنگ معنوی و دینی خود را به مسیر صحیح الهیت و انسانیت رهنمون گردیم. با چنین اقدام شایسته است که ما می‌توانیم در این سال مقدس که به نام پیامبر اعظم «صلی الله علیه و آله» نامگذاری شده، هر چه بیشتر و بهتر از گذشته با زندگی و سرگذشت سراسر نور آن پیامبر رحمت به خوبی آشنایی پیدا کنیم و درس‌های معرفت،

کرامت، حق و حقیقت، جهاد، استقامت، فداییانی، آزادی معنوی، محبت، خلق و خوی شایسته و عظمت را در زندگانی خود از سیره‌ی حضرت‌ش فراگرفته و طلیعه راه دنیا و آخرت خویش قرار دهیم که به راستی این است راه سعادت و نوبختی و حسن عاقبت و عافیت.

پی نوشته‌ها

- ۱ - امالی، شیخ صدق، ص ۶۷؛ من لا يحضره الفقيه، ج ۴/ ۱۷۷.
- ۲ - الكافی، ج ۲/ ص ۴۹۴، ح ۱۵؛ بحار الانوار، ج ۹۴/ ص ۴۹، ح ۹.
- ۳ - علل الشرایع، ص ۱۲۸؛ خصال، ص ۴۲۵؛ معانی الاخبار، ص ۵۱.
- ۴ - خصال، ص ۴۲۶.
- ۵ - همان، ص ۳۹۲.
- ۶ - تفسیر قمی، ج ۲، ص ۳۹۳.
- ۷ - معانی الاخبار، ص ۵۶.
- ۸ - سوره آل عمران / آیه ۱۴۴.
- ۹ - صف / ۱۰.
- ۱۰ - جن / ۱۹.
- ۱۱ - طه / ۲۱ و ۲۰.
- ۱۲ - پس / ۱۱ و ۲۰.
- ۱۳ - قلم / ۱.
- ۱۴ - مزمول / ۱.
- ۱۵ - مدثر / ۱.
- ۱۶ - بصائر الدرجات، ص ۵۱۲.
- ۱۷ - همان، نام ذکر از آیه × ان النزلنا اليکم ذکرا رسولا × گرفته شده و برای دهمین نام، آیه × ما انت بنعمه ربک بمجنون × در ادامه حدیث آمده است.
- ۱۸ - رووف هم نوشته‌اند.
- ۱۹ - مناقب ابن شهر آشوب، ج ۱ / ص ۱۹۵.
- ۲۰ - سوره طه / آیات ۱ و ۲؛ منبع حدیث: تفسیر قمی، ج ۲ / صص ۵۸ - ۵۷.

- ۲۱ - اشاره به آیه ۱۳۰ / سوره صافات.
- ۲۲ - عيون اخبار الرضا، ج ۱ / صص ۲۳۷ - ۲۲۶؛ تفسیر ابن کثیر، ج ۴ / ص ۲۱.
- ۲۳ - اصول کافی، ج ۶ / ص ۲۰.
- ۲۴ - همان، ج ۱ / ص ۴۷۹.
- ۲۵ - تفسیر فرات کوفی، ص ۴۴۹.
- ۲۶ - سوره نحل / آیه ۱۶.
- ۲۷ - مجمع البیان، ج ۲ / ص ۲۵۴؛ شواهد التنزیل، ج ۱ / ۴۲۵.
- ۲۸ - سوره شمس / آیه ۱.
- ۲۹ - تأویل الآیات ظاهر، ج ۱. ص ۸۰۵؛ تفسیر قمی، ج ۲ / ص ۴۲۴.
- ۳۰ - تفسیر قمی، ج ۲ / ص ۴۲۹.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی

بیامبر اعظم (ص) و اهل بیت (ع) صاحبان شب قدر
شهر رمضان در نگاه پیامبر اعظم (ص)
و اهل بیت (علیهم السلام)
ظرافت‌های تربیت در ساحل سبز فطرت

قرآن و معاشر مبارک رمضان